

استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی

پیش‌نویس پیشنهادی: ارایه و افشای عمومی

تفکیک اقلام

هزینه‌های عملیاتی

مسئله چیست؟

در حال حاضر شرکتها ملزم هستند که هزینه‌های عملیاتی را در صورت سودیازیان «بر اساس ماهیت» (ارایه خطر دیفهایبی مثل مزایای کارکنان و استهلاک داراییهای ثابت مشهود) یا «بر اساس کارکرد» (ارایه خطر دیفهایبی مانند بهای تمام‌شده فروش، و هزینه‌های اداری و عمومی) تحلیل کنند. هر دو روش ممکن است اطلاعات سودمندی فراهم کنند.

با وجود این سرمایه‌گذاران نگرانیهایی طرح کرده‌اند که اطلاعات سودمند پوشیده می‌ماند، زیرا، در عمل شرکتها ممکن است روشی را انتخاب نکنند که در شرایط آنها سودمندترین اطلاعات را فراهم می‌کند، و بسیاری از شرکتها از ترکیبی از روش استفاده می‌کنند. افزون بر این، بعضی از سرمایه‌گذاران به هیئت‌گفته‌اند که به اطلاعاتی درباره ماهیت هزینه‌های عملیاتی برای همه شرکتها نیاز دارند، زیرا هزینه‌های بر اساس ماهیت نسبت به هزینه‌های بر اساس کارکرد، برای پیش‌بینی ساده‌تر هستند.

پیشنهاد هیئت چیست؟

یادداشتها	صورت سودیازیان
هیئت پیشنهاد کرده است که الزامات را برای شرکتهایی که هزینه‌های عملیاتی را بر اساس کارکرد در صورت سودیازیان ارایه می‌کنند، تقویت کند. چنین شرکتهایی ملزم خواهند بود که در یک یادداشت جداگانه تحلیلی از کل هزینه‌های عملیاتی را بر اساس ماهیت افشا کنند.	هیئت پیشنهاد کرده است که شرکتها را ملزم کند که تحلیلی از هزینه‌های عملیاتی با استفاده از روشی ارایه کنند که - بر اساس ماهیت یا بر اساس کارکرد- سودمندترین اطلاعات را برای سرمایه‌گذاران فراهم کند. با این رویکرد، هیئت در نظر دارد الزاماتش را تقویت کند، با تاکید بر:
هیئت رویکرد جامع‌تری را در نظر گرفته بود تا تحلیل سرمایه‌گذاران را تسهیل کند- شرکتها را ملزم سازد هر خطر دیف هزینه کارکردی را بر اساس ماهیت، تحلیل کنند. با وجود این، هیئت این رویکرد را دنبال نکرد، زیرا به نظر شرکتها چنین رویکردی به میزان درخور توجهی از رویکرد پیشنهادی هیئت پیچیده‌تر و هزینه‌برتر خواهد بود.	<ul style="list-style-type: none"> گزینه‌ش روش، یک انتخاب آزاد نیست. هیئت پیشنهاد کرده است که مجموعه‌ای از شاخصهایی را ارایه کند تا به شرکتها در ارزیابی این‌که کدام روش مفیدترین اطلاعات را فراهم می‌کند، کمک کند. شرکتها نباید دو روش را با هم ترکیب کنند. رویکرد پیشنهادی هیئت همچنین گزینه انتخابی برای شرکتها در افشای تحلیلی هزینه‌ها تنها در یادداشت‌های همراه را حذف خواهد کرد.

درآمد و هزینه‌های غیرعادی

مسئله چیست؟

اطلاعات درباره درآمد و هزینه‌هایی که انتظار نمی‌رود در آینده نزدیک تکرار شوند، برای سرمایه‌گذاران در پیش‌بینی جریانهای نقد آینده شرکت سودمند است. استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی در حال حاضر به روشنی چنین اطلاعاتی را الزامی نمی‌کند. بسیاری از شرکتها هزینه‌های غیرعادی یا هزینه‌های با عنوانهای مشابه، و تعداد کمی هم درآمد غیرعادی را افشا می‌کنند. با وجود این، نحوه ارایه این اطلاعات به میزان درخور توجهی فرق می‌کند و به‌طور معمول روشن نیست که چرا این اقلام به‌عنوان غیرعادی شناسایی شده‌اند. بسیاری از سرمایه‌گذاران در پاسخ به سند گفتگوی ۲۰۱۷ با عنوان «نواوری افشا- اصول افشا» از هیئت برای تهیه الزامات افشا برای اقلام غیرعادی پشتیبانی کردند.

پیشنهاد هیئت چیست؟

هیئت پیشنهاد می‌دهد که درآمد و هزینه‌های غیرعادی را این‌گونه تعریف کند:

«درآمد و هزینه‌های با ارزش پیش‌بینی‌کنندگی محدود. درآمد و هزینه‌ها زمانی ارزش پیش‌بینی‌کنندگی محدود دارند که معقول باشد اگر انتظار داشته باشیم که درآمدها و هزینه‌هایی که از نظر نوع و مبلغ مشابه هستند، برای چندین دوره گزارشگری سالانه در آینده پدید نخواهند آمد.»

به عبارت دیگر، این تعریف نگاه به آینده دارد. درآمد و هزینه‌هایی که در گذشته رخ داده‌اند، ممکن است با تعریف یک قلم غیرعادی مطابقت داشته باشند.

هیئت پیشنهاد داده است که شرکتها را ملزم کند که برای هر قلم غیرعادی، در یک یادداشت جداگانه، موارد زیر را افشا کنند:

- مبلغ شناسایی شده در دوره؛
 - یک توصیف مشروح از چگونگی رخ دادن آن و این‌که چرا با تعریف یک قلم غیرعادی مطابقت دارد؛
 - در کدام خطر دیفهای صورت سودیازیان منظور شده است؛ و
- ارایه تحلیل بر اساس ماهیت، اگر شرکت هزینه‌های عملیاتی را در صورت سودیازیان بر اساس کارکرد ارایه می‌کند.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ اقلام غیرمترقبه را ممنوع کرده است. تفاوت اقلام غیرعادی با آنها چیست؟

پیش از این استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، اقلام غیرمترقبه را پس از مالیات، در یک طبقه جداگانه در صورت سودیازیان، جدا از سودیازیان حاصل از فعالیتهای عادی، الزامی کرده بود. در سال ۲۰۰۲ هیئت به این نتیجه رسید که اقلام غیرمترقبه چنین ارایه جداگانه‌ای را نمی‌طلبند و ارایه اقلام خارق‌العاده را ممنوع کرد.

با به‌کارگیری پیشنهادهای هیئت، اقلام غیرعادی در یک طبقه جداگانه در صورت سودیازیان ارایه نخواهد شد. در عوض، اقلام غیرعادی همراه با یکدیگر، با درآمد و هزینه‌های «عادی» در طبقه مربوط به خود در صورت(های) عملکرد مالی، بر اساس ماهیت، کارکرد یا سایر خاصه‌های خود ارایه خواهند شد.

اقلام غیرعادی در یادداشتهای همراه به‌طور جداگانه تعریف و توضیح داده خواهند شد.

سایر پیشنهادها

<p>هیئت پیشنهاد کرده است که نقش صورتهای مالی اساسی و یادداشتهای همراه توصیف شود تا به شرکتها کمک کند درباره محل ارایه یا افشای اطلاعات تصمیم بگیرند. بسیاری از ذینفعان در پاسخ به سند گفتگوی ۲۰۱۷ با عنوان «نواوری افشا- اصول افشا» از هیئت برای تهیه چنین توصیفهایی حمایت کردند.</p>	<p>نقش صورتهای مالی اساسی و یادداشتهای</p>	<p>مسئله چیست؟</p> <p>سرمایهگذاران به هیئت گفته‌اند که بعضی شرکتها اطلاعات را در صورتهای مالی به شکلی تفکیک می‌کنند که اطلاعات موردنیاز آنها برای تحلیل را فراهم نمی‌کند.</p>
<p>هیئت اصولی برای تجمیع و تفکیک در صورتهای مالی پیشنهاد داده است، که شرکتها باید به شکل زیر آنها را به کار بگیرند:</p> <p>۱- مشخص کردن داراییها، بدهیها، حقوق مالکانه، درآمد و هزینه‌های که از معاملات یا دیگر رویدادهای انفرادی ناشی می‌شوند؛</p> <p>۲- طبقه‌بندی آن اقلام به گروه‌هایی بر اساس خاصه‌های مشترک، تا خطر دیفهای صورتهای مالی اساسی دربرگیرنده اقلامی باشند که دست‌کم یک خاصه مشترک دارند؛ و</p> <p>۳- جدا کردن خطر دیفها بر اساس خاصه‌های بعدی، که منجر به افشای جداگانه اقلام با اهمیت در یادداشتهای همراه می‌شود.</p>	<p>اصول تجمیع و تفکیک</p>	<p>سرمایهگذاران درباره بعضی از شرکتها نگرانی دارند که اطلاعات را به اندازه کافی تفکیک نمی‌کنند. برای مثال، یک شرکت ممکن است، «سایر» هزینه‌های هنگفتی افشا کند، بدون فراهم کردن هیچگونه اطلاعاتی برای کمک به سرمایهگذاران در درک ترکیب این خطر دیفها.</p> <p>بعضی سرمایهگذاران نیز نگرانی دارند که بعضی شرکتها با افشای تفصیل بسیار زیاد، اطلاعات با اهمیت را در سایه قرار می‌دهند.</p>
<p>یک شرکت شاید نیاز داشته باشد که اقلام بی‌اهمیت را که مشابه نیستند، در یک گروه قرار دهد تا از زیر سایه قرار گرفتن اطلاعات مربوط پرهیز کند. برای مثال، یک شرکت شاید نیاز داشته باشد که هزینه‌های بی‌اهمیت گوناگون را در یک خطر دیف واحد در صورت سودیازیان در یک گروه قرار دهد. هیئت پیشنهاد داده است که شرکتها باید از عنوانهای معینار برای این گروه از اقلام استفاده کنند و از عنوانهایی مانند «سایر هزینه‌ها» پرهیز کنند. اگر این ممکن نیست، شرکتها ملزم خواهند بود که اطلاعاتی درباره مضمون این گروه از اقلام در یادداشتهای همراه ارایه کنند.</p>	<p>گروه بندی اقلام غیر مشابه بی‌اهمیت</p>	<p>هیئت چه پیشنهاد می‌دهد؟</p> <p>پیشنهادهای هیئت درباره جمعهای فرعی در صورت سودیازیان، تحلیل هزینه‌های عملیاتی و درآمد و هزینه‌های غیرعادی، با این هدف است که چگونگی تفکیک اطلاعات مربوط به عملکرد شرکتها را بهبود ببخشد. دیگر پیشنهادهای هیئت در زمینه تفکیک اقلام در جدول بیان شده است.</p>
<p>هیئت پیشنهاد داده است که شرکتها را ملزم کند که خطر دیفهای مشخص اضافی در صورتهای مالی اساسی ارایه کنند، شامل سرقلی در ترازنامه.</p>	<p>خطر دیفهای الزامی</p>	

منبع: